

НОЕМВРИЙ

Ще се свършатъ скоро вече
слънчевитѣ свѣтли дни!
Отлетѣха надалече,
пакъ въвъ южнитѣ страни

пъстрокрили, сладкопойни —
всички птици съ меденъ гласъ...
И ще дойдатъ неспокойни,
вѣтровити дни надъ насъ!..

Ето вече и вихрушка
съ вѣтъра на есенята
безпощадно днеска люшка
пожълтѣлитѣ листа...

А следъ нея по земята
нѣкой денъ, очакванъ пакъ,
зименъ вѣтъръ ще размѣта
пухкавъ, мекъ и леденъ снѣгъ!...

Михаилъ Ковачевъ

СМѢЛОСТЬТА НА ЕДИНЪ МЛАДЪ ХРИСТИЯНИНЪ

Японскиятъ императоръ билъ издалъ строга заповѣдъ противъ всички християни — да се убива всѣки, който открыто изповѣдва християнската вѣра.

По силата на тази заповѣдъ управителътъ на единъ градъ въ Япония заповѣдалъ да се събератъ около него една голѣма част християни и ги заплашилъ съ голѣми мѫчения, ако тѣ продължаватъ да упорствуватъ срещу издадената отъ императора заповѣдъ. Най-младиятъ отъ групата християни взелъ думата и отъ името на всички заявилъ:

— Ние не се боимъ отъ никакви мѫчения и ще останемъ за винаги вѣрни на Христа.

Тогава разлютениятъ управител заповѣдалъ да донесатъ огънь и, като се обѣрналъ къмъ младия момъкъ, казалъ:

— Млади безумецо, имашъ ли представа за голѣмата и страшна мѫка, която ти предстои? Ти не можешъ одържа-

прѣста си въ тази разгоряна жарь, а какъ ще понесешь, когато техврля цѣлъ въ огъня.

При тия думи младиятъ момъкъ, вмѣсто отговоръ, приближиль до огъня, наврѣлъ въ жаръта ржката си и я наблюдаваль спокойно, като че ли не чувствуvalъ никакви болки.

Управителътъ се ужасилъ отъ тази чудна сила и търпение, затичалъ се, прегърналъ момъка, облѣлъ го съ сълзи и като го притисналъ къмъ гърдите си, казалъ:

— Иди и бѫди свободенъ, както и другаритѣ ти. Запази тази вѣра, която може да дава такава сила. Азъ ще бѫда всѣкога вашъ закрилникъ, и, за да избавя всички ви, азъ ще зная дори да изложа и себе си на каквito и да било мѫчения. Вѣрвайте ми, бѫдете благословени, благословенъ да е и Оня, на Когото служите.

Съобщава: Г. К.